

Orędownik Urzędowy
miasta Bydgoszczy

Wychodzi raz w tygodniu co sobotę jako bezpłatny dodatek do „Dziennika Bydgoskiego"

Redakcja: Magistrat m. Bydgoszczy, Ratusz I p. pokój 15. Czynna codziennie od 6—7 wiecz.
Administracja: Administracja Dziennika Bydgoskiego, ulica Poznańska nr. 30.

OGŁOSZENIA: Wiersz szerokości 68 mm. 10.000 mkp. Przy powtarzającym się ogłoszeniu udzielamy rabatu.

Prenumerata: Miesięcznie mk. 40000,— Kwartalnie „ 120000,—

Cena egzemplarza mk. 10 000,—

№ 37. | Bydgoszcz, niedziela dnia 2. grudnia 1923 r. | Rok XXXX.

Ministerstwo Skarbu
Dep. Podatk.
L. D. P. 918/IV.

Warszawa, dnia 31. 10. 1923.

W związku z uchwaloną przez Izby ustawodawcze ustawą, w przedmiocie wykładnika podwyżki raty podatków gruntowych i budynkowych, oraz oddzielnych podatków, przypadających za II półrocze 1923 r., które niebawem zostanie ogłoszone w Dzienniku ustaw, zarządza się co następuje:

Według art. 1 wspomnianej ustawy wykładnik podwyżki raty podatków gruntowych i budynkowych, oraz oddzielnych dodatków, przypadających za drugie półrocze bieżącego roku podatkowego, ustalony rozporządzeniem z dnia 18. lipca 23. (Dz. Ust. Nr. 72) w myśl art. 9-go ustawy z dnia 15. czerwca bieżącego roku (Dz. U. R. P. Nr. 505) w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych w wysokości 1,1 podniesiono:

a) Dla płatników, których podatek w stosunku rocznym nie przenosi 1 000 000,— 15 (piętnaście całych),

b) Dla płatników, których podatek w stosunku rocznym przenosi 1 000 000, na 20 (dwadzieścia całych).

W myśl powyższego podwyższa się kwoty podatkowe, przypadające do pobrania za drugie półrocze nie uiszczone w terminie płatności pierwszej raty, piętnastej względnie dwudziestokrotnej.

Zwyżka wprowadzona nową ustawą płatna jest w terminie miesięcznym od dnia ogłoszenia ustawy.

Za Ministra Skarbu
(—) Markowski, podsekretarz stanu.

Obwieszczenie.

Za zgodą Magistratu z dnia 7-go listopada 1923 r. ustanowiono następującą taksę kominiarską i to od 1. XI. 23. r.

1.	Za jedną ruską rurę w budynku parterowym	8.000 mk.
	Za każde piętro więcej	4.000 „
2.	Za jedną rozszerzoną ruską rurę w budynku parterowym, która jest większa jak 16+21 cm.	12.000 „
	Za każde piętro więcej	6.000 „
3.	Za jeden komin, steger albo staroniemiecki od parterowego domu	16.000 „
	Za każde piętro więcej	8.000 „
4.	Za komin albo ruską rurę procederową, centralnego ogrzewania płaci się podwójną takse jak pod cyfrą 1—3.	

5. Poddasza liczy się jako piętro, gdy się w niem palenisko znajduje albo gdy od podstawy poddasza aż do korony komina wynosi wysokość 3 metrów; piwnica będzie liczona jako piętro, gdy kominy tam sięgają.

6. Za każdy metr kanału, gardło, kominek, poboczną rurę i nagłówki komina . . . . . . 4.000 mk.

7. Za wypalenie komina albo ruskiej rury płaci się za godzinę od każdego pomocnika . . . 30.000 „

Materjał do wypalenia dostarcza właściciel domu.

8. Za K. komin albo ruską rurę w domach odosobnionych 200 mtr. od miejscowości płaci się więcej . . . . . . 4.000 „

9. Za wydanie opinji albo rewizje kominów, ognisk itd. przy odbiorze nowych albo przebudowanych budynków płaci się podwójną taksę.

10. Gdy kominiarz przyjdzie zamiatać a będzie to jemu wzbronionem, płaci się pomimo tego ustaloną taksę.

11. Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 lub po 17 godzinie płaci się podwójną taksę.

12. Należytości będą obliczane podług wysokości budynku.

13. Roboty nie wymienione § 1—13 oblicza się w drodze wzajemnej umowy.

14. W razie niezapłacenia należytości za czynności kominiarskie przysługuje prawo ściągnięcia przez egzekucję.

Bydgoszcz, d. 10. listopada 1923 r.

Magistrat Miejski. Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski.

Obwieszczenie.

Odnośnie do rozporządzenia policyjnego z dnia 7. listopada 1923 r. dla doróżkarzy i na zasadzie § 76 ustawy przemysłowej z dnia 20 czerwca 1900 r. ogłasza się za zgodą Magistratu następującą taryfę doróżkarską, która obowiązuje z dniem ogłoszenia:

A. Jazda na odległości:

1) Jedno lub dwukonna bez taksametra w śródmieściu od dworca do Placu Teatralnego za 1—4 osób:
 Tura krótsza 75.000,— mk.
 tura dłuższa zaś 100.000,— mk.
 Nocą dopłata 25.000,— mk.

2) Do Ludwikowa, ul. Ks. Skorupki, ul. Lwowskiej, ul. Warmińskiej, Toruńskiej na wschód, od młyna Wilhelma do nowego katolickiego i nowego ewangielickiego cmentarza, zakładu djakonisek i leśniczówki Bocianowo
 dniem 150.000,— 200.000,— mk.
 nocą dopłata 25.000,— mk.

3) Na Okole, Wilczak, Szretery, Bielawki, Małe Bartodzieje do piątej śluzy, śluzy kwiatowej, żydowskiego cmentarza, ewangielickiego, luterskiego i gminnego, Szwederowo i Rupienicy:
 dniem 188.000,— mk.
 nocą dopłata 25.000,— mk.

4) Do 6-tej śluzy, Miejskiego Zakładu Wodociągowego, na Wielkie Bartodzieje:
 dniem . . . . 250.000,— mk.
 nocą dopłata . . 50.000,— mk.

5) Do Jachcic, Myślencinka, Leśniczówki, Rynkowa, restauracji Opławiec, Strzelnicy Wojskowej i do

Małych Kapuścisk w obie strony podług ugody.

6) Do Lecznicy Księżniczki Cecylji, Dworca Kolejowego, Rynkowa w obie strony włącznie czekania podług ugody.

B. Jazda na czas.

na godzinę 200.000,— mk.
dalsze jazdy podług ugody.

Bagaż ręczny.

Do 10 kg. wolne od opłaty, od 25 do 100 kg. 25 000 mk., ponad 100 kg. doróżkarz nie jest zobowiązany zabierać. Za dalsze czekanie, za pierwsze 5 minut przed rozpoczęciem jazdy nic się nie liczy, za każde dalsze 5 minut płaci się podług ugody.

Bydgoszcz, dnia 9. 11. 1923 r.

Miejski Urząd Policyjny.

Sprostowanie

tekstu rozporządzenia policyjnego z dnia 23 VIII 1923 o opłatach za porządkowanie ulic.

W nadzwyczajnem wydaniu numeru 29 „Orędownika Miejskiego" z dnia 29 sierpnia 1923 r., wstęp do rozporządzenia policyjnego o opłatach za porządkowanie ulic, stanowiący istotną część i uzasadnienie tego rozporządzenia, został wydrukowany z znacznem opuszczeniem, wobec czego ogłasza się, że ten wstęp powinien mieć brzmienie następujące:

„Na zasadzie §§ 5, 6 i 15 Prawa o Policji z dnia 11 III 1850 (Zb. Ust. Pruskich str. 265) §§ 143 i 144 prawa o Ogólnej Krajowej Administracji z dnia 30 VII 1883 (Zb. Ust. Pruskich str. 195) § 66 Rozporządzenia policyjnego z dnia 24 V 1922, dot. utrzymania bezpieczeństwa czystości i sprawności ruchu na ulicach, drogach i miejscach publicznych miasta Bydgoszczy artykułu 23 ustawy z dnia 16 XII 1920 o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. 1921 nr. 6, poz. 21) **artykułu 10 ustawy z dnia 7 X 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych** (Dz. Ust. R. P. 1921 nr. 89, poz. 656), **Uchwały Magistratu z dnia 14 III 1923 i Rady Miejskiej z dnia 23 III 1923 i za zgodą Magistratu, Urząd Policji Miejskiej w Bydgoszczy zarządza co następuje:"**

Dr. Śliwiński,
prezydent miasta.

Rozporządzenie.

W wykonaniu Rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 20 lutego br. (Dz. Urz. nr. 22 poz. 139), w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku zarządzam w uzupełnieniu mego rozporządzenia z dnia 1 VIII 1923 r. za 1. dz. Pl. III 117/23 III, co następuje z uwagi, że

W zrozumieniu ustawy z dnia 2 VII 1920 przedmiotami powszedniego użytku są także wyroby tytuniowe a zatem posiadacze tychże składów obowiązani są wywiesić w lokalach tych składów cenniki a nadto ujawnić ceny bezpośrednio na odnośnych gatunkach (rodzaju) wyrobów tytuniowych.

Przyczem zwracam ponownie uwagę, że galanterja nie opłacająca podatku od zbytku, podlega temu rozporządzeniu.

Bydgoszcz, dnia 26 listopada 1923.

Prezydent miasta
w z.
(—) **Hańczewski,**
radca miejski.

Ogłoszenie.

Od wtorku, dnia 20 listopada br. podwyższa się w myśl uchwały Magistratu z dnia 10 października br. dotychczasową taryfę opłat w rzeźni i targowicy dla bydła postępując wedle stosunku oddawania poniekąd 10 funtów wołowiny na ubój i zbadanie 1 szt. rogacizny, wzgl. 4 funtów wieprzowiny na ubój i zbadanie 1 sztuki trzody chlewnej; rozliczenie to przedstawia podwyższenie dotychczasowej taryfy o 100% co wynika z podwyższenia dalszych pozycji taryfy za wszelkie świadczenia rzeźni i targowicy dla bydła.

TARYFA:

A. Opłaty za ubój:

Za 1 szt. rog., konia, osła i muła	1.440.000 mk.
„ 1 „ źrebięcia	740.000 „
„ 1 świnię	700.000 „
„ 1 cielę	350.000 „
„ 1 owcę	290.000 „
„ 1 kozę	170.000 „
„ 1 prosię	110.000 „
„ 1 jagnie do 30 funt. żywej wagi	96.000 „
„ 1 koźlę	96.000 „

B. Opłaty za badanie:

Za 1 szt. rogac., konia, osła i muła	160.000 mk.
„ 1 „ źrebięcia	60.000 „
„ 1 świnię	100.000 „
„ 1 cielę	50.000 „
„ 1 owcę	30.000 „
„ 1 kozę	30.000 „
„ 1 prosię	40.000 „
„ 1 jagnie do 30 funt. żywej wagi	24.000 „
„ 1 koźlę	24.000 „

C. Opłata za zbadanie na trychiny poza miastem Bydgoszcz ubitych sztuk:

Za 1 świnię 60.000 mk.
„ ½ świni 40.000 „
„ 1 szt. mięsa lub szynki 30.000 „
„ 1 „ słoniny lub kiszki 20.000 „

D. Opłata za ważenie:

Za 1 szt. większych zwierząt 50.000 mk.
„ 1 „ małych „ 35.000 „
„ części zwierząt za każde 50 kg. 25.000 „

E. Opłata za używanie obór w rzeźni:

Za 1 szt. rogacizny, konia dziennie 60.000 mk.
„ 1 „ źrebięcia 40.000 „
„ 1 świnię 30.000 „
„ 1 cielę, owcę, kozę lub prosię 20.000 „

F. Opłata za badanie mięsa poza miastem Bydgoszcz zabitych zwierząt:

Za 1 całą sztukę rogacizny, konia, osła lub muła 1.000.000 mk.
Za 1 całą sztukę źrebięcia 400.000 „
„ 1 „ świnię 500.000 „
„ 1 całe ciele, owcę, kozę, prosie lub koźlę 280.000 „
„ ½ wołu, konia, osła lub muła 500.000 „
„ ½ źrebięcia 200.000 „
„ ½ świni 250.000 „
„ ½ cielęcia, owcy, kozy, prosięcia koźlęcia 140.000 „
„ ¼ wołu, konia, osła lub muła 250.000 „
„ ¼ źrebięcia 100.000 „
„ ¼ świni 125.000 „
„ ¼ cielęcia, owcy, kozy, prosięcia koźlęcia 70.000 „

Za sztuki mniejsze niż ¼ wyżej wymienionych zwierząt:

Za 1 szt. wołowiny, koniny 160.000 „
„ 1 „ wieprzowiny 100.000 „
„ 1 „ cielęciny, skopowiny, koziny 60.000 „

G. Opłata za badanie celem zabezpieczenia bydła przeznaczonego na rzeź:

Za 1 szt. rogacizny 20.000 „
„ 1 świnię 10.000 „

H. Opłata za używanie taniej jatki oraz za przygotowanie warunkowo do użytku ludzkiego zdatnego mięsa:

Opłata za sprzedawanie w taniej jatce:

Za 1 szt. rogacizny 320.000 „
„ ¼ „ „ 80.000 „
„ 1 świnię 160.000 „
„ ¼ świni 40.000 „
„ małe zwierzęta 25.000 „

I. Opłata za gotowanie:

Za 1 szt. rogacizny 480.000 „
„ ½ szt. „ 240.000 „
„ ¼ „ „ 120.000 „
„ 1 całą świnię 240.000 „
„ ½ świni 120.000 „
„ ¼ świni 60.000 „
„ małe zwierzęta 80.000 „

J. Opłata za używanie chłodni:

Za specjalne otworzenie chłodni 150.000 mk.
„ używanie haków w chłodni wstępnej dłużej niż 24 godzin za 1 hak za dobę 20.000 „
„ używanie suwni t. zw. kotów dłużej niż 24 godzin na dobę 35.000 „

K. Opłata za mąkę mięsną:

Za 1 ctr. mąki mięsnej 1.000.000 mk.

L. Opłata za atesty:

Za 1 atest 200.000 mk.

M. Wstępne do rzeźni.

1. Za legitymację stałą od zawodowych rzeźników 20.000 mk.
2. Za jednorazowy wstęp do rzeźni celem zwiedzenia 20.000 mk.

N. Opłata za lód.

Za 1 ctr. lodu 160.000 mk.
„ 1 bryłę lodu 40.000 „
„ ½ bryły lodu 20.000 „

Opłata na Targowicy dla bydła.

A Targowe:

Za 1 konia 300.000 mk.
„ 1 sztukę rogacizny 250.000 „
„ 1 świnię 130.000 „
„ 1 cielę, owcę, kozę 50.000 „
„ 1 prosię 30.000 „

B. Opłata za używanie obór.

Za 1 konia 60.000 mk.
„ 1 sztukę rogacizny 60.000 „
„ 1 źrebię 40.000 „
„ 1 świnię 30.000 „
„ małe zwierzęta 20.000 „

C. Opłata za ważenie.

Za sztukę większych zwierząt 50.000 mk.
„ „ małych „ 35.000 „
„ części zwierząt za każde 50 kg. 25.000 „

D. Opłata za używanie bocznicy kolejowej na targowicy dla bydła:

Za każdy przychodzący i odchodzący wagon wedle nośności od tony 30.000 mk.
Za postojowe ponad 24 godziny 50 % od powyższej normy.

Bydgoszcz, dnia 17 listopada 1923 r.

Dyrektor rzeźni i targ. miejskich. Kwiatkowski,

Radca Miejski (—) Milchert decernent rzeźni i targowic miejskich.

Rozporządzenie.

Stosownie do § 1 i 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz z Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. poz. 551 nr. 70) wszystkie kioski i budki mogą być otwarte w czasie od 1 października do 31 marca tylko przez 10 godzin i to od godziny 9 z rana do 7 wieczorem.

Bydgoszcz, dnia 24 listopada 1923 r.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski.

Ogłoszenie.

Najbliższy dwunastomiesięczny kurs dla kandydatek na położne rozpocznie się w Poznaniu 1 kwietnia 1924 r. Zgłoszenie o przyjęcie na kurs należy wnieść:

a) w Poznaniu: do Starostwa Grodzkiego,
b) w Bydgoszczy: do Magistratu bydgoskiego,
c) pozatem do Starostwa powiatowego, w którym obwodzie zamieszkuje wnioskodawczyni.

Do wniosku należy dołączyć:

1. Poświadczenie lekarza powiatowego o stanie zdrowia fizycznego i umysłowego;
2. poświadczenie policji miejscowej, że kandydatka nadaje się do zawodu akuszerskiego, cieszy się dobrą opinją, nie była sądownie karaną i nie miała dzieci nieślubnych;
3. świadectwo chrztu lub urodzenia;
4. świadectwo powtórnego szczepienia ospy;

Zamężne kandydatki muszą dołączyć zezwolenie męża.

Osoby niżej lat 20 lub ponad 30 mogą tylko wyjątkowo za osobnem zezwoleniem uczestniczyć w kursie.

Kandydatki z Województwa Poznańskiego, które się zobowiążą wypełniać przez trzy lata obowiązki położnej obwodowej w obwodzie wskazanym przez władzę administracyjną płacą za cały kurs 144 złp.

Kandydatki z Woj. Poznańskiego, które zamierzają wolno praktykować oraz kandydatki z poza Województwa Poznańskiego które na podstawie zobowiązania do trzyletniej praktyki jako położne obwodowe, złożonego przed właściwą władzę z jej polecenia przyjęte zostały na kurs, za cały kurs 432 złp.

Wszystkie inne za cały kurs 539 złp.

Opłaty powyższe świadczone będą w kasie szkoły położnych w miesięcznych ratach z góry w stosunku 1 złp. = 1 frank złoty, według notowania giełdy pieniężnej w Warszawie w dniu poprzedzającym dzień płatności. Starostwo Krajowe zastrzega sobie każdego czasu prawa zmiany powyższych opłat — stosownie do potrzeby.

Kandydatki otrzymują pomieszkanie i utrzymanie III klasy. Każda kandydatka winna posiadać bieliznę, ręczniki, pościel i naczynia do jedzenia.

Przed przyjęciem na kurs odbędzie się egzamin z rachunków, czytania i pisania.

Wezwane kandydatki muszą się stawić 1 marca 1924 r. o godzinie 9 w Krajowej Klinice dla kobiet w Poznaniu ul. Polna 17, celem poddania się egzaminowi wstępnemu, poczem rozstrzygnie się, czy kandydatka będzie na kurs przyjęta.

Po odbytym egzaminie wstępnym wracają kandydatki do domu.

Kandydatki, które egzamin złożyły, zostaną pisemnie powołane na dzień 1 kwietnia 1924 roku.

Starostwo Krajowe zastrzega sobie prawo powołanie na kurs tylko tych kandydatek, które będzie uważało za odpowiednie.

Poznań, dnia 23 października 1923 r.

Za Starostę Krajowego
(—) Hahn.

Powyższe ogłasza się z tem, że wnioski kandydatek winny być nadesłane Starostwu Krajowemu w Poznaniu najpóźniej do 15 stycznia 1924. Z dołączonych do wniosków świadectw moralności winno wyraźnie wynikać, czy wnioskodawczyni nie miała dzieci nieślubnych.

Bydgoszcz, dnia 20 listopada 1923 r.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski.

Pl. VI. 4540/23.

Zgłoszone przedmioty znalezione.

W drugiej połowie miesiąca lipca 1923 r. zgłoszono następujące przedmioty znalezione:

Papiery osobiste, 462 000,— mkp. 1 chusteczkę do nosa i 2100,— mkp., jak również zgłoszono 5 psów oraz 3 kozy.

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka nr. 32, pokój nr. 11.

Bydgoszcz, dnia 16. 11. 1923 r.

Miejski Urząd Policyjny
(—) Hańczewski.

Państwowy Urząd
Pośrednic. Pracy
w Bydgoszczy
L. dz. 1710/23.

Bydgoszcz, dnia 24. 11. 23.

Komunikat

Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Bydgoszczy Nowy Rynek nr. 1
Tel. 600-605.

Wolne miejsca.

1 technik garbarz i 6 pilnikarzy w miejscu, 15 stolarzy do Koronowa. 1 pokojowa i 4 służące na wieś, 2 kucharki i 1 służąca w miejscu.

Poszukują pracy.

6 biuralistów, 3 książkowe, 4 ekspedjentki z branży bławatnej, 2 ekspedjentki do rzeźnictwa, 8 ślusarzy, 5 kowali sam., 4 palaczy, 6 piekarzy, 2 szoferów, 4 robotników maszynowych, 3 malarzy, 2 siodlarzy, 10 chłopców do posyłek, 186 robotników niewykw. i 6 reemigrantów z Niemiec.

Zgłoszenia w urzędzie codziennie oprócz niedziel i świąt od 9-1.

Wyjeżdżającym do prac poza Bydgoszcz udziela się zniżki kolejowej.

(—) Tyborski
Kierownik Urzędu.

Urząd stanu cywilnego
miasta Bydgoszczy.

W czasie od 19-go-24-go bm. zgłosz:

Urodzin 57
(w tem 5 mart.)
Slubów 26
Smierci 27

Bydgoszcz, dnia 26 listop. 23.

Spis osób emigrujących na stałe do Niemiec.

1. Hombach Willi.
2. Hombach Selma.

Sprostowanie.

W numerze 35 Orędownika Urzędowego podano, jakoby p. **Scheuer** Jan na stałe emigrował do Niemiec. Jak nas p. S. informuje, jest wiadomość ta mylną.

Rozporządzenie

Wojewody Poznańskiego tyczące zarządzeń weterynarno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

(Ciąg dalszy.)

4) Zużyte książeczki kontrolne mają rzeźnik i handlarz przechować u siebie przez jeden rok.

5) W ciągu stycznia 1925 mają być wszystkie książeczki kontrolne przedstawione właściwemu starostwu do widymowania, następnie w ciągu stycznia 1926 itd.

6) Książki niewidymowane w terminie są nieważne.

7) Posiadacze książek kontrolnych są obowiązani okazać je na każde żądanie właściwym władzom i organom kontrolnym, które w razie dostrzeżonego nadużycia itp. mają prawo odebrać je.

8) Posiadacz książki kontrolnej winien we własnym interesie starać się o potwierdzenie w uwadze książki odbioru względnie uboju sprzedanego względnie poddanego rzeźni bydła.

9) Rzeźnicy i handlarze bydła winni w ciągu 48 godzin po wstawieniu bydlęcia do swej obory w obrębie Województwa Poznańskiego zgłosić je sołtysowi (osobie prowadzącej kataster) i wręczyć mu świadectwo pochodzenia. Są oni również obowiązani zgłosić w tym czasie także dokonany ubój lub odsprzedaż.

10) Jeżeli rzeźnik lub handlarz nabyte bydlę odstawia wprost do rzeźni na ubój, powinien on świadectwo pochodzenia względnie dokument, którym zwierzę legitymuje wręczyć bezwarunkowo zaraz przy wpuszczeniu do zakładu ubojowego zarządzającemu zakładem względnie badaczowi mięsa, który wpisze bydlę do ewidencji bydła poddanego ubojowi a na świadectwie zanotuje liczbę pozycji w ewidencji, pod którym bydle zapisał, oraz nazwisko i adres rzeźnika lub handlarza, który dostawił ze świadectwem bydlę do uboju, poczem świadectwo przekreśli na krzyż atramentem lub ołówkiem chemicznym ewentualnie kolorowym, czyniąc je w ten sposób niezdatnym. Odbiorca przekreślone świadectwo ma

przechować przez jeden rok po uboju.

W takich wypadkach rzeźnik lub handlarz nie potrzebuje zgłaszać tego bydła do katastru.

11) Książeczki ewidencyjne podlegają również kontroli władz a posiadacze winni na żądanie organów kontrolnych okazać je zawsze.

12) Uprawnieni rzeźnicy, handlarze bydła ewentualnie ich chlebobiorcy zamieszkali w innych województwach Państwa Polskiego, chcąc wykonywać swój przemysł na obszarze Województwa Poznańskiego, muszą się zaopatrzyć w takie same książki kontrolne zaklauzulowane przez Starostwo powiatu, w którym mieszkają i są zobowiązani stosować się do wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia.

V. Wchodzenie do cudzych obór.

1) Rzeźnikom i handlarzom bydła zabrania się wchodzenia do obór cudzych z bydłem rogatem.

2) Bydła rogatego handlowego lub rzeźnickiego, tj. bydła znajdującego się w obrocie handlowym lub nabytego przez rzeźnika celem uboju, nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić do wstawienia ani umieszczać gdzieindziej, aniżeli w oborach handlowych odpowiadających wymogom weterynaryjno-policyjnym (54, 55,56 V. A. V. G. powoł. przepisów wyk.) względnie w oborach zakładów rzeźnianych.

Odnosi się to także do bydła rogatego oddawanego na opas. W wypadkach jednak godnych uwzględnienia może właściwe Starostwo za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego pozwolić na postawienie na opas (wypas) takiego bydła w innej oborze, jeżeli ona odpowiada wymogom hygieny, da się łatwo oczyścić i odrazić oraz jeżeli istnieją warunki i będzie zapewnione, że ostrożności wykluczające ewentualnie przeniesienie się zarazy na bydło miejscowe, które władza przepisze, będą ściśle zachowane.

VII. Nabywanie bydła tak zwanym sposobem domokrążnym lub poza targowicą.

1. Zakazuje się sprzedawania i kupna bydła rogatego, chodząc od miejscowości do miejscowości, od zagrody do zagrody.

Zakaz ten nie narusza prawa kupna bydła rogatego w zagrodzie wskutek zamówienia. Zamówiony winien jednak przed udaniem się do zagrody, do której go zamówiono celem kupna bydła, zgłosić się u organu uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia (sołtysa, naczelnika obszaru dworskiego), przedstawić mu zamówienie i dopiero, gdy od niego uzyska zgodę na piśmie na udanie się do danej zagrody, której tenże ma udzielić, jeśli nie ma przeszkody weterynaryjno-policyjnej, może się do danej zagrody udać i bydło nabyć.

2. W uwadze katastru i na świadectwie pochodzenia wydanem ewentualnie na takie bydło winien wydający zaznaczyć, że bydlę kupiono w zagrodzie wskutek zamówienia.

VIII. Badanie weterynarskie bydła dobijanego lub padłego.

Każda sztuka bydła rogatego poddana ubojowi z powodu choroby wewnętrznej lub padła wskutek takiej choroby ma być przynajmniej przy sprawieniu względnie przed usunięciem nieszkodliwem zbadana dokładnie przez właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego na koszt strony, wyjąwszy wypadki w których w myśl powołanych na wstępie przepisów do ponoszenia kosztów interwencji weterynaryjnej obowiązany jest Skarb Państwa. W tym celu winien posiadacz o każdym wypadku takim donieść wcześnie przynależnej władzy policyjnej lub właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu a zwierzę przechować odpowiednio aż do jego przybycia.

IX. Pędzenie bydła przez większe przestrzenie.

1. Zakazuje się pędzenia (prowadzenia pieszo) bydła rogatego przez większą przestrzeń kraju.

2. Bydło z miejscowości pochodzenia, ze stacji wyładowania lub z targu wolno pędzić przy ścisłem przestrzeganiu obowiązujących przepisów weterynaryjno-policyjnych, tylko do miejscowości tego samego, sąsiedniego lub trzeciego powiatu, przyczem miasta Poznania nie uważa się za osobny powiat.

3. Na pędzenie dalej aniżeli do trzeciego powiatu może dotyczące starostwo pozwolić rolnikom w porozumieniu z przynależnym państwowym lekarzem weterynaryjnym, jeżeli bydło zbadane przez niego na koszt strony okaże się niepodejrzane tak co do pochodzenia jak i stanu zdrowia i jeżeli to będzie stwierdzone na dotyczących świadectwach pochodzenia oraz o ile nie będzie przeszkody weterynaryjno-policyjnej.

X. Przyjmowanie i przewóz bydła rogatego kolejami.

1. Nie naruszając obowiązku poddawania badania weterynarskiego bydła rogatego przy nadawaniu do stacji położonych poza granicami Województwa Poznańskiego, zarządza się co do przewozu bydła rogatego na terytorjum tutejszego Województwa co następuje: Bydła rogatego nie-

opatrzonego przepisanemi świadectwami pochodzenia, nie wolno przyjąć pod żadnym pozorem do przewozu koleją, a o ile by je zgłoszono do załadowania bez takich świadectw, należy bydło zatrzymać i oddać przynależnemu sołtysowi, w miastach kierownikowi Magistratu, w Bydgoszczy i w Poznaniu Komisarjatowi policyjnemu, równocześnie zaś zawiadomić najkrótszą drogą dotyczącego komisarza obwodowego, w Bydgoszczy Magistrat (Urząd Policyjny), w Poznaniu Starostwo Grodzkie celem właściwego postąpienia.

2. W obrębie województwa Poznańskiego nie wolno bez specjalnego zezwolenia kierownika do walki z zarazą płucną w Województwie w Poznaniu skierować bydła rogatego do innej stacji odbiorczej aniżeli tej, do której je pierwotnie nadano i w liście przesyłkowym wymieniono. Odnosi się to także do bydła nadanego na tutejszym obszarze a będącego już w obrocie kolejowym poza obrębem Województwa.

XI. Dozór weterynaryjno-policyjny na targach na bydło, zakaz handlu poza targowicą, rejestracja bydła odpędzonego z targu.

1. Wszelkie ulgi co do nadzoru weterynarskiego targów i jarmarków na bydło rogate cofa się.

2. Równocześnie przypomina się, że w myśl § 6 powołanych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem., tudzież prusk. rozp. weterynaryjno-policyjnego z 1 V 1922 (Reichs- u. Staatsanzeiger, dodatek do nr. 105) wszystkie targi i jarmarki na bydło rogate podlegają dozorowi powiatowych lekarzy weterynaryjnych, którzy każde bydlę bezpośrednio przed wpuszczeniem na targowicę dokładnie zbadają tak co do stanu zdrowia jak i pochodzenia i wynik badania zaznaczą na dotyczącem świadectwie pochodzenia.

3. Zwierzęcia podejrzanego czy to co do stanu zdrowia czy pochodzenia nie wolno pod żadnym warunkiem wpuścić na targowicę, lecz należy je natychmiast odosobnić i postąpić z nim w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów.

4. Co do urządzenia targowic, obrotu na nich obowiązują postanowienia §§ [illegible]—53 przytoczonych wyżej przepisów.

5. W miejscowości targowej i bezpośrednio sąsiadujących zabrania się sprzedaży i nabywania bydła rogatego w dniu targu (jarmarku) poza targowicą na bydło i zarządza się, że każde bydlę rogate przed odpędzeniem z targowicy ma być zgłoszone targowej władzy policyjnej, której podać należy miejsce przeznaczenia i nabywcę. Targowa władza policyjna winna prowadzić rejestr bydła odpędzonego z targowiska (wzór F), uwidoczniając w nim rodzaj bydła odpędzonego, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza oraz miejsce przeznaczenia, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy (§§ 48—49 powołanych na wstępie przepisów).

XII. Zgłoszenie choroby, szczepienie.

W końcu przypomina się: 1. Obowiązek doniesienia z § 9 powołanej ustawy niemieckiej i podkreśla z naciskiem, że gdy wybuchnie zaraza lub gdy się ujawnią oznaki, które każą obawiać się wybuchu zaraźliwej choroby, objętej obowiązkiem doniesienia (§ 10) a do tych należy także zaraza płucna bydła rogatego, trzeba o tem donieść **niezwłocznie** właściwej władzy policyjnej, podając szczegółowo poczem poznano, że zwierzę nie jest zdrowe. Jakkolwiek bowiem posiadacz, gdy rozpozna chorobę, winien o niej donieść, to jednak nie jest on obowiązany rozpoznać istotę choroby, ale jest obowiązany o dostrzeżonych objawach choroby, skoro są takie, iż wzbudzać mogą podejrzenie istnienia zarazy (patrz pouczenie ust. niem. z 26 VI 1909, 5 zaraza płucna bydła rog.), uczynić zawsze niezwłocznie przepisane doniesienie a rzeczą władzy jest, stwierdzić kosztem Państwa przez swój organ fachowy istotę choroby. Kto tedy zamiast donieść **bez zwłoki** o dostrzeżonych oznakach choroby czeka, aż się choroba rozwinie, sądząc że to może nie zaraza płucna, ale gruźlica lub inna choroba, ten nietylko naraża się na karę za zaniedbane zgłoszenia dość wcześnie ale nadto pozbawia się lekkomyślnie prawa do odszkodowania za bydło.

2. Zakaz przedsiębrania i dopuszczenia szczepień z powodu zarazy płucnej.

Szczepienie może być wykonane tylko na zarządzenie lub za specjalnem pisemnem pozwoleniem Województwa (Kierownika walki z zarazą płucną) i to pod warunkami i w granicach, które przepisze. (§ 198 powołanych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem.)

(Ciąg dalszy nastąpi.)